

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joia și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

**Din cauza s. sârbători „Botezul
Domnului” Nrul cel mai de aproape va
apăre Sâmbătă în 9 Ianuarie 1888.**

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român”

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem
pe anul 1888, cu prețul cel mai moderat, ce se
poate vedea în fruntea foaiei.

*Danii de prenumerațiune se trimt mai cu înlesnire
pelângă așignațiuni postale (Posta utalvány — Post-
Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, unde
se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime se
fie scrise bine, ca să se poată ceti.*

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror
abonament se sfârșese cu ultima Decembre 1887, să-și
înnoiască abonamentul, pentru că altfel espeditura va
fi silită a sista espedarea foaiei*).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în espeditiune se face prin lipirea unei
fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, în 4 Ianuarie, 1888.

În coloanele diariului nostru s'a ventilat din o
parte destul de competentă înființarea unui fond
de pensii pentru preoțiimea noastră din archidie-
cesă, și în interesul cauzei, în această materie voim
să începem primul număr de anul nou. Ideia este
deja coaptă și suntem dator să reluăm firul între-
rupt mai anii trecuți. Timpurile se schimbă și cu
ele se schimbă oamenii, instituțiunile, datinele și
tot ce e lucru de mâni omenești. Omenesc lucru
a fost datina de a recompensa serviciile preoților
cu prinoase și tot omenesc este, dacă aceste pri-
noase încep a se micșora, și încă durere prea de
timpuriu, fără a fi putut fi înlocuite prin sa-
lare corespunzătoare, prin porțiuni canonice renta-
bile sau prin alte isvoare sigure și temeinice de a
asigura traiul unei familii, care trebuie să ocupe loc
de frunte în societate.

Până a nu intra în detaliul necazurilor preoți-
mei noastre constatăm la acest loc, că toate con-
fesiunile din țeara noastră și au fonduri de pensi-
une pentru preoții neapți de serviciu și câștig; afară
de noi gr. orientali și gr. catolici. Ambe confesii

nile au însă nise isvoare de venite, din cari im-
părtășesc pe orfanii și văduvele rămase dar la noi
tot fii de ai bisericii noastre au lucrat și lucră
și ați, ca venitele tipografiei să scadă spre a lua
din gura preteselor văduve și a orfanilor alții
salarii cu miile din alte părți, în contul tipografiei
noastre române gr. ortodoxe înființată de fericitul
Șaguna în nise timpuri destul de grele, ca pre-
tinșii sei următori tocmai acestei instituțiuni să se
nisuiască a-i da lovitura de moarte. Noroc, că nu
o pot face cu succes, dar este destul „et volluise.”

După aceste premise să revenim la obiect.

Preotul român din ziua chirotonirei sale ca atare
trebuie să țină casă și masă și încă casă deschisă.
Casa lui se consideră de o casă, unde curge miere
și lapte și de unde nu e ertat să iasă nimenea ne-
indestulit.

Așa a fost în vechime, când erau timpurile
mai bune, așa e ați, când sunt timpurile mai
grele. Nu e destul dar, că el nu poate și nu i este
iertat a să inculca în casă, când intră în parochia
sa vr'un străin, el trebuie și cu parochienii sei să
intretină legături, ca prin astfel de legături să le
dea sfaturi înțelepte, să lăscă moravuri bune, și
să stărpească pe cele rele. În multe comune el e
doctorul, el e avocatul, el e înșgerul păzitor al
poporului, el e sfatul, el e cuvântul, el e înțelepciunea,
el e priceperea și toate aceste însușiri nu le mai poate
da publicității bună-oară ca Soerate pe strade, ci trebuie
să o facă mai de multe ori la căsa sa, care trebuie
să fie mobilată, curată și provădută cel puțin cu de
ale mănăcării.

De la părinți scim cu toții ce poate primi un
preot. E destul dacă părinții l'au putut provedea
cu crescerea corăspunzătoare, dar ca ei să l' mai
ajute și mai departe este aproape imposibil, deoa-
rece la cei mai mulți s'au sleit puterile materiale
până înă erau la studii!

Pășind la căsătorie candidații de preoție nu
pot avea în vedere numai partea materială, și toc-
mai din acest punct de vedere sunt siliți a căuta la
alte împregiurări, cei mai mulți se căsătoresc cu
fete oneste, dar cam sêrace și așa pășesc în lume —
fără *nervus rerum!*

La noi a fost și este și până acum datina ca
preotul să se numere între oamenii cei cu stare mai
bună, și îndată ce-i lipsese această condițiune, poate
fi el inteligent, poate fi el om moral, poate fi el
bun poate fi el ca un înșger — nu impune poporului
și un preot, ce nu se poate impune poporului cu o
vădă estraordinară e perdut aproape pentru tot-

Înarez părăsise orașul la 31 Maiu. Se retră-
sesse cu rămășițele sdrobite ale armatei sale în San
Luis Potosi. Deși partida liberală, care era în ma-
ioritate, nu putea suferi francesii, totuși aceasta nu
se putea observa de astădată. Pe stradele princi-
pali, pe unde avea să treacă convoiul între mar-
chisele elegante, ce ocupaseră balcoanele cu oare
întregi înainte de ivirea armatei, se zăriau și toa-
lete sêrbătorești de ale femeilor din Mexico.

Buchetele numeroase și cununile prețioase, ce
țineau damele în mânilor cele împodobite cu
inele și giuvaere scumpe, făceau a crede, că cea
mai mare parte din elita secului frumos ar fi ade-
renta partidei clericale. Da! căci florile aveau, de
sigur, menirea de a încununa săbiile și coifurile,
francesilor, cari ați intră în oraș într'un mod atât
de sêrbătorec.

Mulțime ne mai pomenită se grămădia pe stra-
dele orașului. Gălăgia era la culme. Păzitorii ordi-
nede publice numai cu mare trudă puteau apăra
calea destinată pentru trecerea sêrbătorilor. În
piața municipiului pe balconul unei dintre cele mai
elegante case ale stradei numite „Calle de Plateros,”
care cu deosebire se distingea prin abundența și
frumșeta decorațiunilor și se vedea proprietatea unui
conducător al partidei clericale, erau postate trei
femei. Între ele se afla și un preot, nu dintre cei
de rënd. Femeile țineau în corfișele lor elegante

deuna, căci chiar și când cu timpul el și-ar veni
în fire prin munca și sudoarea lui, totdeauna i-se
va reaminti sêrăcia trecutului sen și începutul cel
sficios al primilor ani de serviciu, ba mai mult, po-
poreni vin și la conclusiuni false, că adecă preotul
și-a câștigat avere pe cale neonestă. Va trebui să
treacă încă mult timp, poate o generațiune, două
până se vor deda oamenii nostri cu aceea, că preo-
tul poate fi inteligent conducător, bun păstor și
dacă el nu dispune de averi mai mari.

Și ca să se dedea poporul la aceasta, apoi e
necesar de tot ca preotul să vină în clar cu aceea,
ce e el ați? și ce poate fi mâne, când nu poate
munci, nu poate servi și în fine ce se alege de fa-
milia lui, dacă el închide ochii! Cu aceste întrebări
trebuie să și facă seamă ori ce preot român, care
nu e păsăratie și nu trăesce numai de pe o și pe
alta și așa nici nu e iertat să fie preotul român!
Ați cum e, e de tot rêu și cu litere de aur va
fi scris în inima preoțiimei române numele celui
bărbat, ce va pune la cale înființarea fondului de
pensiiune, la care să deobliga a contribui fie-care
preot până e apt de serviciu cu o sumă, potrivită cu
clasa, de care să ține parochia sa și tot cu o cale
să contribue și comuna bisericăscă sau o cuotă
anuală sau o sumă anumită odată pentru totdeauna.

Ori ce întârziere în obiectul acesta este păcat
și a păcătui nu e permis ați față de o clasă de oa-
meni cu un frumos trecut și și cu un viitoriu și
mai frumos, dacă li se vor da toate mijloacele pos-
ibile, ca ei să devină aceea ce înșlege scriptura
„lumina lumii și sarea pământului.”

Începutul e greu și noi ținem cont de greutatea
acestui început, dar ori cât de grele și multe ar fi
pedecile, ele trebuie învins, căci neinvigibil nu e
ați nimica în lume, imposibil, dacă e voiă, și mai
puțin. Ați cei mai mulți preoți de ai nostri se
culcă seara și se scoală dimineața cu cugetul la co-
pilașii lor și la văduva rămăndă de el și la sta-
rea cea tristă ce-i asteaptă. Casuri sunt nenume-
rate, fără ca să avem lipsă a le aminti aici, că din
orfanii preoților nostri sau ales oameni scăpătați și
fără căpătăiu destui, din cauza, că nime nu s'a în-
grijit de ei, pentru că nu era de unde.

Să punem umăr la umăr, se avem firma cre-
dintă în părinteasca îngrijire a prea bunului nostru
archiereu, dela carele ca dela un soare încălditoriu
asteaptă cu dreptul preoțiimea să și vadă realizată
o dorință care i va da putere nouă de a munci și
de a jertfi mult pe altariul bisericii și al na-
țiunii!

FOIȚA.

ROSA ALBĂ.

Un epiod din resbelul mexican-francez.

La 10 Iunie, 1863 sunau clopotele aproape la
toate bisericile din Mexico. Prăvăliile se închiră.
seră. Întreg orașul avea o privesc sêrbătorească.

Francesii apucaseră Puebla și după numeroase
lupte sângeroase înaintau spre Mexico. Memorabilia
și de crăciun din 1860, când Ortega, — locușii
toriu din Iuarez, care residă în Vera-Cruz intrase
în capitală cu trupele, întimpinat cu bucurie și cu
buchete de flori din partea partidei liberale, era dată
întărei. Poporațiunea se afla în cea mai nesupor-
tabilă stare a apăsării, așa că schimbarea situați-
unei de față provină de ori unde și dela ori cine,
era unica speranță a reinvierei. Partida clericală
făcuse totul, ce era posibil, ca stradele, pe cari
avea să înainteze armata francesă, să fie cât desplen-
dit decorate. Diferite convoare atârnu de pe bal-
coanele împodobite jur-imperejur cu girlande și flori
și luminate de razele tropice ale soarelui... Astfel
doriau a acoperi miseria și supărarea, cari stăteau
ascunse după zidurile cetății și strigau: Vin o Mân-
tuitoare!..

buchete impletite din flori alese, cari purtau tim-
brul unei clime călduroase.

Cea mai tinerică și mai frumoșică dintre aceste
trei femei, tocmai oferise preotului un buchét, când
apucându o risul și dișe: pentru cel mai viteaz și
mai frumos voinic! Preotul zimbă. Dar după oare
cari împotriviri primi buchetul și după ce-l miroșă
voi să l' predea unei fetițe ce ședea singurică pe
balconul din vecinătate. Fetița era îmbrăcată de
jale... ochii ei cei mari și negrii păreau a fi ne-
interesati de cele ce se petrec înaintea lor... bucu-
ria și splendoarea să părea a nu și afla echou în
inima ei cea fragedă. Nici că observase pe preo-
tul vecin și numai după ce o agrăi o femeie din-
tre cele trei, se sculă și se apropiă de balconul
unde era părintele.

Primesce acest buchét, d-șoară — dișe preo-
tul — doamna Rosita l'a destinat „pentru cel mai
viteaz și mai frumos voinic”. Fiind că însă din mâna
mea n'ar avea pentru dânsul nici o valoare, și apoi
precum ved dia și acum n'ai flori spre a întimpina
pe eliberatorii și mântuitorii nostri de această țî-
rănie păgână, ce de ani întregi ne chinăscă, te
rog a-l preda!

După ce rostii aceste cuvinte privi încă odată
asupra tinerei copile, care era lipsită de ori ce po-
doabă, afară de o roșă albă ce i atârna de pe pept.

(Va urma.)

Fie ca acest fond înființând se devină monumentul „aere perennius” al actualului cap al bisericii noastre române greco-răsăritene din Ungaria și Transilvania.

Revista politică.

De câte va zile în dieta Ungariei se petrec lucruri, cari merită toată atențiunea. Opozițiunea, care nu se sfiește a mai da bolduri din când în când guvernului, a pândit de mult ocașiunea pentru ca să pună guvernului o întrebare, la ce cu greu se va putea răspunde, dar al cărei răspuns se așteaptă cu mare încordare, deoarece se referesce la situațiunea esternă.

În ședința din 11 Ian. deputatul Ignat Helfy și Nic. Perczel au adresat prim ministrului două interelațiuni, cari au produs mare senzațiune. Aname Ign. Helfy, după ce face o introducere caracteristică în felul ei, ocupându-se de alianța monarhiei noastre cu Germania și că ministrul nostru de esterne a constatat, că această alianță nu correspunde tuturor intereselor și că tot acel ministru a arătat chiar și interesele, ce din partea Germaniei nu sunt considerate în sfera intereselor germane și că prin urmare alianța nu se bazează pe interese solidare, ea s'ar reduce numai și numai la o asigurare eventuală a independenței noastre ca mare putere.

Oratorul o privește aceasta de un lucru prea neînsemnat, și provocându-se la exemple scoase din istoria monarhiei noastre și că Austria s'a înțins odată domnia și peste Silesia, Belgia, Lombardia și Venetia și că pe toate acestea țeri le-a pierdut, ea a fost respinsă din Germania, dar titlul de mare putere i-a rămas. Nu trebuie deci să ne mulțămim la accepta o astfel de situațiune ca basă a politicii noastre esterne.

Vorbitoriul ajungând la concludența, că cestiunea bulgară formează pentru monarhia noastră o cestiune specială, deoarece după declarațiile bărbăților competenți pentru Germania și Italia cestiunea bulgară nu e de nici un interes, și pe care deci numai noi o apărăm, nu înțelege dar ce scop are tripla alianță? și adresează prim ministrului următoarea interelațiune: Are cunoștința prim ministrul despre pregătirile războinice rusești și despre concentrările, ce Rusia le face la granița nord-estică a monarhiei noastre, și gata e dl prim-ministru, că să dea lămuririle necesare onoratei case despre aceste mișcări de natură provocătoare? — Luatu-s'au măsurile de lipsă din partea cabinetului nostru estern, ca Rusia să ne declare din ce cauză și spre ce scop se fac aceste concentrări? — Decumva isvorul amenințărilor statului vecin e a se căuta în cele ce s'au întâmplat în Bulgaria și în Balcani și scopul Rusiei e, ca aceste state să le supună sferei sale de activitate: hotărât e guvernul a se devota din inimă programului politicii esterne maghiare, ce prim ministru l'a prezentat în ședința din 30 Sept. 1886 în adunarea deputaților și care sună astfel: „Popoarele din peninsula balcanică, trebuie să se desvoalte conform individualității lor ca state independente și nici unei puteri nu i se îngăduie să-și exercite protectoratul seu peste aceste state:” Guvernul nu crede încă de sosit timpul ca pentru lămurirea cestiunii bulgare să se conchese o conferință europeană. În urmă întreb, că dacă intențiunile cele mai sincere ale guvernului nostru referitor la menținerea păcii nu s'ar bucura de rezultat favorabil și războiul ar izbucni, guvernul și monarhia noastră pot conta pe alianța, pentru care s'a declarat în urmă și Italia și carea de ani de zile formează basa politicii noastre esterne?

Interelațiunea deputatului Nic. Perczel e mai vehementă ca a lui Helfy, dânsul cere deslușiri guvernului și asupra scopurilor triplei alianțe și stăruiește ca guvernul să se ceară în mod categoric Rusiei ca să înceteze cu înarmările și cu concentrarea de trupe. Oratorul în decursul vorbirii a fost de tot emoționat și s'a folosit în multe locuri de expresiuni contra Rusiei, pentru cari a fost chemat la ordine din partea președintelui.

Năm încă răspunsul prim ministrului la aceste interelațiuni și nici nu se știe încă, ce va răspunde ministrul. Atâta stă însă, că de loc n'a fost potrivit ca în aceste momente critice să se facă senzațiune și să se provoace pe față spiritul războinic, pe care cei din Viena caută a-l domoli în tot modul.

Cât privește cestiunea rezerviștilor, comisiunea însărcinată cu afacerile armatei a acceptat proiectul de lege pentru conchemarea rezerviștilor. Ministrul Fehérváry a asigurat, că 90,000 de puci cu repetiție dintre cele de 11 milim. sunt gata și cu ele s'au și provădit două corpuri de armată.

Printr'un autograf al Maj. Sale monarhului nostru „Reichstagul” austriac este convocat pe 25 Ianuarie.

Camerile franceze au fost deschise în 10 Ianuarie. Pierre Blanc președintele camerei deputaților a deschis sesiunea ordinară prin o vorbire însuflețitoare, din care însă transpiră năsuința statului francez pentru menținerea păcii. Președintele accentuează crizele prin cari a trecut Franța și patriotismul cu care fii ei au lucrat pentru îndelăturarea criselor și consolidarea republicei. Unirea tuturor pentru apărarea patriei, e mândria națională, ce s'a manifestat mai ales, când sau votat proiectele de legi pentru întărirea forțelor militare. Amenințărilor războinice a răspuns Franța, ridicând stindardul pe cel mai înalt vârf al orizontului, ca să privească lumea la el ca la signalul pentru apărarea păcii, pentru ca popoarele să trăiască în frățietate să se ajutoreze și să prospereze umanitatea. Se vor mai ivi simptome de alarmă? Aceasta este un misteriu al viitorului. Să fim iubitori de pace, dar să fim gata, avem o armată neîntrecută în vitejie, iscusință și patriotism. O cercetare de mai curând ne a convins despre disciplina escelentă, organizațiunea neîntrecută și despre puterea ei admirabilă. Când va sosi ziua, în care pe nedreptul vom fi atacați, numai un suflet va bate în toți fii patriei și toți vor fi părtași de laurii culeși pe câmpul de războiu.

În senat, bătrânul Carnot, tatăl presidentului republicii încă accentuă menținerea păcii și și încheie vorbirea, dorind o reușită splendidă espozițiunii din 1889 și a aniversării de 100 de ani a marelui revoluțiuni franceze.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

București, 31 Decembrie, 1887. Suntem la sfârșitul anului 1887 și la începutul anului 1888. Dacă ne dăm seamă despre ceea ce am săvârșit în vreme de 365 de zile vom rămâne relativ puțin mulțămiiți de rezultatul dobândit. Tot ceea ce s'a făcut, s'a făcut aproape prin munca personală a unora. E tocmai bine, că constituțiunea țării lasă ministrilor executarea în particular a unor lucrări, căci la din contră n'am fi făcut nimic. Dovadă e și rîrul lung de interelări și discuții sterpe din cameră în timp de preste trei luni. Timp de două luni a trecut și adresa, prin care se cere regelui închiderea periodului legislativei trebuie să spună, că un proiect de lege cum e reforma instrucțiunii publice va fi supus abia legislativei viitoare.

Dar dacă corpurile legiuitoare sunt cuprinse cu discuțiuni sterpe, aceasta încă e de explicat în vederea luptelor de partid pentru alegerile viitoare. Nu e însă explicabilă din punctul de vedere patriotic împregiurarea, că tot ce se face pentru asigurarea vieții statului, e combătut de poporul orășnesc boieresc, sârman. Fortificația capitalei sunt parale pierdute; politica independentă de Rusia e tradare de țeară; dinastia germană e o primejdie din partea germanismului; regularea instrucțiunii publice din partea energicului om de stat din fruntea acestui departament e curent german; — aceste și alte acuse antipatriotice aflăm adî în politica de pe strade și din cafenele. Eu unul încă tot nu cred, că ar fi adevărat motivul paralelor slave, ce se pretinde, că lucră printre desperații din punctul de vedere al materiei. Se presupunem, că e sau o revnă la putere, sau o convingere falsă.

Progresul săvârșit în țeară îl pot măsura după următoarea istorie: Un funcționar era numit mai acum sunt zece ani pentru timp de trei ani. Dacă după trecerea acestor trei ani funcționarul mai cerea să fie ținut în funcție, el era privit drept un om care e netrebnic de a-și fi știut asigura viitorul în timp de trei ani. Astăzi se simte lipsa pentru stabilitatea în slujbe.

În politica esternă nimic de mare interes. Lumea, și aici ca în toată Europa, simte, că primăvara va fi începutul unei veri grele. Dintre oamenii noștri de stat e de astădată singurul ministru Sturdza factorul hotărîtor în politica mare. Dl Brătianu se crede de public mai virtos un șef cu autoritate, ear adevăratul motor se numește cu drept cuvânt dl Sturdza. Se spune chiar, că singur dl Sturdza e astăzi omul inițiat în cartea mare a viitorului statului. Oamenii serioși pretind a nu greși, când cred, că e în mâni conștientioase reprezentarea țării. Pentru sărbătorile Crăciunului ministrul Sturdza lipsește din țeară probabil pentru a vedea pe fiul seu la Jena.

Țeara deocamdată e agitată de pregătirile electorale. Partidul liberal național se pare asigurat de reușită, pentru că oricât de mari vor fi neajunsurile de adî, aceste neajunsuri erau odinioară adevărate scandale. Astăzi precum spune pseudonimul Ion Țărănoiu în broșura sa, forța nu mai e o spaimă pentru cetățeni, statul e cu autoritate în afară, ear bunăstarea țării e ajutată prin căi de comunicațiune, prin măsuri de asigurare a unui viitoru nați-

onal și prin îndreptățirea de a fi în viitoriu mai mult de ce e astăzi.

Astăzi ne putem mândri, că capitala noastră e centrul de cultură al Orientului. Universitatea noastră va ajunge prin interesul deosebit, bine priceput de către reformatorul instrucțiunii dl Sturdza, a fi un centru de formare pentru popoarele orientale. Un profesor ca Hașdenu, Maiorescu, Babeș, Asachi, Urechia și alții, ar face onoare celor mai renumite universități. În curând sperăm, că vom avea și o catedră specială pentru literatura română și dacă vom avea această catedră tot dl Sturdza o vom datorii prin formarea unui bărbat ca dl Bianu

Politica țării în afară impune respect prin destoinicia diplomatică, cu care e condusă încât astăzi și în această privință popoarele Orientului aleargă la București pentru a afla, ce ar fi de făcut. În scurt de anul nou putem dice, că România va intra cu acest an în o stare, care ne îndreptătește să credem, că interesele Europei în Orient le vom reprezenta noi ca popor chibzuit, ca un stat cu viitor.

Coresp.

Codlea, în 25 Decembrie, 1887. Dle Redactor! După noua arondare a cercurilor electorale pentru alegerea de deputați preoțesci și mireni la sinodul archidieceșan, și de deputat mirean la congresul național bisericesc, parochiile din protopresbiteratul Branului și 10 matere și 2 filii din protopresbiteratul Făgărașului formează cercul electoral al XX-lea, cu locul central Codlea.

În 22 Decembrie pentru prima dată se întruniră la scrutiniu bărbății de încredere cu protocoalele electorale din toate parochiile în parochia Codlea. Pe la 11^{1/2} a. m. sub presiunea comisariului consistorial, a dlui adv. Ioșif Pușcariu, s'a început scrutiniul în edificiul școlii conf. române, din care a rezultat, că toate sinoadele parochiale aleseră de deputat la congres pe Ilus. Sa Dl Ioan Cav. de Pușcariu, jude la curia reg. în Pesta. S'a observat cu ocașiunea aceasta, că deși era un ger cum nu mai poate fi, totuși din toate comunele s'au prezentat bărbății de încredere cu protocoalele, și toate protocoalele au fost în buna regulă, la ceea ce au contribuit mult înlesnirile făcute din partea consistoriului archidieceșan în privința aceasta. Cu toate acestea deși circulariul consistorial prescria destul de clar, ca pe lângă protocolul electoral să se accludă și lista membrilor sinodului parochial din fiescecare parochie, totuși parochiile H. și Ș. n. n'au observat aceasta dispozițiune; ear din partea mai multor membri ai sinodului parochial din Ghimbav sau înaintat un protest contra forme de alegere executată de preșidiul sinodului electoral arătând, că după-ce s'a constituit biroul electoral, deși parochul locului a insistat ca alegerea să se facă după cum prescrie circulariul consistorial publice în biserică și să se cetească lista membrilor și numele votanților, preșidiul electoral împreună cu notariul, a disolvat sinodul electoral dîcînd, că știe dîșii căți membri au fost la biserică, și după aceea biroul singur întrunindu-se în școală a făcut alegerea, desconsiderând dispozițiunile Ven. Consistorial archidieceșan.

În privința locului ca centru mai mulți dintre bărbății de încredere din părțile Branului mulți rezonau, că dacă nu Brașovul, cel puțin Ghimbavul ar fi fost mai potrivit ca centru, deoarece de Brașov e numai de 4^{1/2} kilometri de departe, și mulți ar fi putut folosi aceasta ocașiune, de când Codlea este de Brașov 17 kil. Poporul nostru nededit cu atari întruniri, vorbia, că numai parochul lor ar fi intervenit ca local central să fie în Codlea (la noi.)

Un Codlean.

Agnita, 30 Decembrie, 1887.

Dle Redactor! Ve rog a primi în „Telegraful Român” următoarea declarație:

La afirmațiunea p. N. Moldovan din Nr. 133 „Teleg. Roman” unde dice, că subscrișul i a-și fi dat informațiune, că la ședința sinodului p.psc d. 12 August a. c. ar fi participat numai 3 asesori — declar: că eu nu i-am dat aceea informațiune, ci în trebându-mă p. N. Moldovan — cari asesori au luat parte la ședințe? I am răspuns, numind pe doi afară de subscrișul, dîcîndu-i: pe unul l'am uitat, care a fost; însă în actul pertractat și subscriș se poate vedea cari asesori au participat. Așa i-am spus, nesciind, că ce are de cuget. Frăția sa dacă a voit se scrie în public despre aceea să se fi informat mai deaproape și așa ar fi aflat starea lucrului. — Nu me băga și pe mine în joc frate în Chr. Moldovan, că „Telegraful Rom.” are alt scop — nu va da loc în continuu la articuli de ceartă între noi,*) căci noi ca preoți avem să dîcem: eară și eară cu pace Dlui se ne rugăm.

Ioachim Păreșu,
ases. p. presb.

Varietăți.

* (Felicitare de anul nou.) Din incidentul anului nou mai mulți asesori consistoriali și profesori seminariali și un număr considerabili de

* Ba da, că aceste personalități nu merg în contul „Telegrafului Român.”

Red.

onorații ai inteligenței noastre de aici, sub conducerea dlui ases. cons. Z. Boiu, ca cel mai bătrân în oficiu dintre asessori consistoriali prezenți, s'a prezentat în corpore la Escel. Sa I. P. S. Domn arhiepiscop și metropolit Miron Romanul, spre a-l felicita. La vorbirea dlui conducătorin al grataților Escel. Sa a răspuns cu cuvinte blânde și părintești, accentuând și de astădată, că numai binele filor și sufletești, înflorirea și prosperarea bisericeii și a națiunii noastre le a avut totdeauna în vedere, dar aceste nisuițe numai așa vor avea un rezultat îmbucurătoriu, dacă toți cei chemați, în bună înțelegere, vor conlucra și îi vor da mână de ajutoriu în aceasta privință.

* (Denumiri.) Maj. Sa a numit de director la direcțiunea financiară din Cinci biserici pe dl Demian Dragonescu, fost inspectorul central al vigilor financiare. Ministrul de culte și instrucțiune publică a numit de inspector scolar în comitatul Turda-Arieș pe dl Simo Béla.

* (Donațiune.) Parochiul nostru gr. or. Sam. Popoviciu din Berii, a donat sânteii bisericeii din numita parochie întru amintirea repausatei sale soții suma de 1000 fl. (una mie flor.). Din interesele acestei sume a patra parte este donată cu începere dela 1 Ianuarie 1889 învățătorului din Berii.

Acest act de generositate i a asigurat par. Popoviciu și mai mult recunoștința, iubirea și stima poporenilor sei, de care s'a bucurat totdeauna. Do națiunea este un testimoniu despre liberalitatea acestui păstor, sufletește un exemplu vrednic de imitat, o faptă marinimoasă, care i va asigura pentru totdeauna o amintire la posteritate.

* (Petrecere.) Țerani români din Galați (comit. Făgărașului) dimpreună cu alți sprijinitori (din jur au aranjat duminică în 3/15 Ianuarie 1888 o reprezentare teatrală împreună cu joc. Venitul curat e destinat în favorul bisericeii locale.

* Din Geoagiul de sus ni se scrie: Înainte de a se efectua actul alegerii de jude comunal în comuna noastră Geoagiul de sus, jidanul Abraham de aici, a vădit nas a aspira ca se fie ales de jude comunal; ba sa laudat că cu toată siguritatea, el va fi conducătorul unei comuni cu populațiune curat românească.

Un al doilea jidan, ear gros la nas ca și cel dintăiu, umbla mișcând petritele se fie colector. Lucruri destul de cutezătoare pentru nisce jidani, și deositoare pentru ori care român, care ar accepta cutezanța lor.

În ziua alegerii adevărat în 22 Decembrie a. c., protopretorele carele scia că Geogenii nu se vor face de ris înaintea lumii alegând de jude pe un jidan, pusă cei drept în candidație și pe Abraham, dar la propunerea protopretorului, poporul unanim sau invoit ca alegerea să se facă cu aclamațiune, ceea ce s'a și făcut alegându-se G. Albu de jude.

Tot cu aclamațiune s'a ales de nou și fostul colector T. Șandru cu care de o gramadă de ani de când adună darea suntem foarte mulțamiți.

Astfelii jidani cu laudele cele mari spre cinstea Geogenilor au rămas ceia ce au fost.

Îi asigurăm pe numiții jidani, că nici de altă dată nu vor păți-o mai bine.

Geogeanul.

* (Duel.) Sâmbătă s'a întâmplat un duel cu sabii între voluntarii husari contele G. Bethlen și contele A. Teleky. Ambii duelanți s'au ales cu răni.

* (O inundare în opera din Pesta) Din Pesta se scrie: În noaptea de 12 Ian. nou stricându se o țevă a rezervorului celui mare de apă a inundat în toate încăperile superioare și cu deosebire în magazinul de costume. Dauna abia dimineata s'a putut observa. Ea se urcă la mai multe mii de floreni. Cercetările pentru eruarea cauzei, din care a provenit spargerea țevei se continuă.

* (Lupii.) Din toate părțile sosesc sciri că lupii s'au înmulțit în mod îngrozitoriu și din pricina ernei celei grele sunt de tot îndrăznești. Pe drumul dintre Sibiu și Poplaca a eșit în calea preotului nostru Coman Bacca trei lupi îndărătnici, cari numai după multă larmă s'au dat la marginea drumului, încât a putut trece cu trăsura. Pe ospătariul Frohn, care călătoria dela Sibiu la Nocrich l'a însoțit un lup o jumătate de oară, ear G. Binder, conducătorul cancelariei comitatense a avut norocul de a pușca un lup flămând ziua la ameași în așa numitul „Lazaret“ aproape de cetate.

* (Timpul și posta turcească.) Locuitorii Constantinopolului mai bine de deca zile sunt cu totul izolați de Europa, din cauză că în decursul acestui timp nici unei poste nu i-a fost cu putință a ajunge în oraș. Tot ceea ce se trimite pe postă din Europa la Turcia se adună în Giurgiu și ceea ce se espedează din Europa la Turcia se opresce la Ruscic.

* (Copii papei.) Din incidentul iubileului papa a anunțat, că pentru toți copii din Roma, ce se vor nasce în noaptea 1 Ianuarie și cari vor primi

din botez numele de „Leo“ sau „Leonida“, după cum adevărat sunt de sece bărbătește sau femecește, va depune din caseta sa proprie câte 100 de lire ca dar de naș la cassa de păstrare. Până acum s'au anunțat 13 casuri.

* (Berea ca remediu medicinal.) Cunoscutul profesor vienez Dr. Iosif Hoffmann ținu într'una din zilele trecute în colegiul doctorilor un tractat de tot interesant. Dr. Hoffmann a făcut o eselență descoperire, care are menirea a juca în sciința medicală un rol însemnat. Cel mai bun și mai infalibil mijloc de curățire e cunoscut în medicină sub numirea de „uleiu de ricin“, dar care din pricina gustului lui seu e foarte puțin întrebuințat. Pacienții se feresc a-l lua în starea lui fluidă, ear pilurile ori capsulele pregătite cu uleiu de ricin au des-avantagiul, că nu se poate ști cu siguranță efectul, ce l'produc, și earăși oamienilor cu greu le vine la socoteală a înghiți o astfel de medicină. De aceea merită mare atențiune descoperirea, ce o a făcut Dr. Hoffmann, că uleiu de ricin se poate folosi ca medicament bându-l odată cu berea, fără ca să se simtă, fără ca să i strice efectul și ce e mai mult fără ca berea să sufere vr'o scădere. Într'un pahar de bere e nimerit a se pune tocmai o linguriță de uleiu. Acest tractat a întâmpinat aplauzele auditorilor, dar mai bine e el primit din partea producătorilor de bere, cari desigur recomandă cu căldura folosirea uleiului de ricin pentru ca să se petreacă cât mai multă bere.

* (Concurs.) În „Meseriașul-român“ din Brașov se scrie un premiu de 130 fl. v. a. din fundațiunea Mihail și Elisa Stroesco pentru sodalii perfecți sau pentru măestrii, cari voesc să deschidă în Brașov una din meseriile de faur, de rotar, de lăcătâr și de compactor. Cererile înzestrate cu documentele recerute se primesc până la 15 Februarie de către comitetul asociațiunii pentru sprijinirea învățăceilor și sodalilor români meseriași.

* (Têrg de țeară amănat.) În urma unei ordinațiuni, cel dintăiu têrg de țeară pentru rimători, ce era să se țină în Deș în 8 și 9 Faur nu se va ținea în zilele acestea. Se va publica însă mai târziu timpul, când va avea să se țină.

* (Arderea unui pensionat decopii în Serajewo.) În 6 Ianuarie n'a ars în orașul Serajewo (Bosnia) un pensionat de copii mohamedani până în fundament. Focul a isbuenit pela 12 oare noaptea și în zadar s'au încercat pompierii se-l stingă, căci frigul fiind mare, apă înghetă în pompe. Copii din pensionat, rămași fără adăpost, fură încuștirați mai întâiu în palatul provinciei, mai târziu însă în o localitate militară de transport. Paguba cauzată prin foc e foarte mare, biblioteca și multe colecțiuni ale cabinetului fiscal, partea cea mai mare foarte rari, s'au nimicit.

„Românische Revue.“

Cu fasciculul, care va apărea la 15 a l. c. această revistă română scrisă în limba germană și va începe al IV. an al activității sale.

Necesitatea unui organ cu scopul de a informa străinătatea despre starea poporului român preste tot și mai cu seamă a românilor din Ungaria a fost de mult simțită și recunoscută. Conducătorii poporului român din monarhia austro-ungară atât la conferințele naționale din Sibiu precum și mai înainte au ventilat înființarea unui asemenea organ, care însă nu s'a putut realiza din lipsa sumelor recerute pentru o întreprindere ca aceasta, apoi și din cauza că n'a fost speranță a lăți în destul organul proiectat.

La 1885 Dr. Cornelii Diaconovich a înființat pre risicul seu propriu lunariul intitulat „Românische Revue“, pentru care luptând de atunci încoace cu cele mai mari greutăți și neajunsuri și jertfind bani și timp, a ajuns la rezultate foarte îmbucurătoare.

Cauza română prin revista sa a devenit cu mult mai bine cunoscută străinătății și foile străine cele mai de frunte, mai cu seamă cele din Germania tot mai des se ocupă în mod foarte simpatic cu acest organ de informațiune, care se trimite în mai multe sute de exemplare la redacțiune, corporațiuni și celebrități politice și literare din capitalele Europei. Astfel direcțiunea de la „Românische Revue“ a devenit un întreg birou de informațiune, la care se adresează mai toți scriitorii străini, cari se ocupă cu poporul român și cari până acum și au luat informațiunile din izvoare de valoarea scrierilor Dlui Hunfalvy et Consortes. Apoi vedem, că chiar și bărbați politici germani și slavi intră în legătură strânsă cu această foaie și figurează ca colaboratorii ei, cu dorința de a o vedea ași mâne un organ central al naționalităților din Ungaria.

Numărul exemplarelor gratuite de informațiune crește în continuu și întrece deja numărul abonaților, cari în anul trecut n'au fost nici 300, apoi și dintre acestia o însemnată parte a rămas în restanță cu abonamentul.

Astăzi după rezultatele ajunse prin această revistă, după recunoștința exprimată față de denșa la conferința din Sibiu și după recomandațiunile comitetului central electoral de acolo, mai cu seamă însă după-țe contrarii poporului nostru au încercat nimicirea acestei întreprinderi naționale prin un proces de presă, susținerea ei este o datorință morală, o cestiune de onoare pentru inteligența română.

Recomandăm dar abonarea și sprijinirea acestei reviste tuturor, cari sunt în stare a jertfi suma de 10 fl. pe an pentru o întreprindere națională atât de însemnată, cu atât mai vârtos, pentru că direcțiunea trimite după fie-care exemplar abonat, altul gratuit în străinătate.

„Românische Revue“ și de acum înainte se va ocupa pe lângă informațiunile despre starea și aspirațiunile politice ale românilor din Ungaria și Transilvania în partea sa literară și cu nisuițele noastre culturale, cu istoria noastră, publicând tratate științifice, traducțiuni ale productelor mai însemnate din literatura noastră și împărtășiri despre începuturile noastre în artă.

Fasciculul de Ianuarie va apăre la mijlocul lunii curente cu un cuprins politic și literar bogat și cu trei ilustrațiuni.

Prețul abonamentului face pe un an 10 fl. pentru România 20 fr. în aur și se trimite direcțiunii în Resicza (Banat).

Abonamentele se fac numai pe anul întreg.

Reșița, în Ianuarie, 1888.

Direcțiunea de la
„Românische Revue“

Apel

Acum cinci ani societatea academică „România Jună“ a edat prin concursul celor mai distinse puteri literare ale românilor un almanach, care a fost întâmpinat din partea onoratului public român cu cea mai viuă căldură.

Almanachul acesta a realizat o veche dorință a societății noastre, care în momentul când s'a împlinit, ne-a umplut de o veselă mulțamire și ne-a deschis totodată calea spre a continua lucrarea începută.

Ear lucrarea s'a continuat. Și ași suntem prea fericiți de a putea anunța onoratului public român, că societatea academică „România Jună“ va eda ast an un nou „almanach“, distins cu Augustul Nume Carmen Sylva și înauțit de ilustrații ale scriitorii ai almanachului trecut și de alți bărbați eminenți, membri ai societății.

Almanachul va cuprinde următoarele scrieri nou:

Carmen Sylva „Scăpată de suferință.“ (Noveia.)

Alecsandri V. „Ovidiu“ (Actul cel nou.)

Eminescu M. De ce nu-mi vii? — Kamadeva. (Poesii.)

Maiorescu T. „Din experiență.“

Mocsonyi A. „Conștiința națională.“

Naum A. „Donna Serafina.“ (Poesie.)

Negruzzi I. „Epistolă către Naum.“ (Poesie.)

Nenișescu I. „Cântecul dorobanțului. — Cântecul tunariului.“ (Poesii.)

Olănescu D. C. „Fântâna Blandusiei. — Pastel ia-ponez.“ (Poesii.)

Poni M. „Visurile.“ (Poesie.)

Popescu I. „Elucațiunea națională.“

Sbiera I. „Solidaritatea intereselor.“

Slavici I. „Bobocel.“ (Novelă.)

Teclu N. „Despre elementele chimice.“

Velovan St. „Intellectualitatea ca notă esențială a plăcerii estetice și morale.“

Vulcan I. „Seracul.“ (Poesie.)

Xenopol A. D. „Caracterul lui Stefan cel Mare.“

Zamfirescu D. „Liniștea.“ (Poesie.)

„Frica.“ (Novelă.)

Nu vom stăruți să accentuăm importanța acestui op; onoratului public român, care a știut să aprețeze atât de just primul nostru almanach, va aprețui tot așa și pe cel nou.

Apelăm deci la spriginul onoratului public român, căci dela întâmpinarea, ce o vom afla, depinde prosperarea „României June.“

Almanachul va apăre pe la mijlocul lunii lui Februarie st. n., având 16—17 coale de tipariu, 8° mar. Prețul 2 fl., pentru România 5 lei n. *)

Ne luăm voie stimate Domnule redactor a Ve ruga, să ne oferiți și D-Voastră deosebitul ajutoriu, și a deschide prin lista de abonament aceluși o colectă în cercul cunoștințelor D-Voastră, ear cel mult până la 5 Februarie st. n. să ne înapoiți această listă ori-țe rezultat ar avea, la adresa: Nicolae Hacman, Wien, („România Jună“) VII., Schösselgasse 28.

Venitul curat e destinat pentru înaintarea scopurilor societății. Ofertele marinimoase se vor cuita în deosebi.

Comisiunea pentru „Almanach.“

Aurelian C. Grigorovici,
president.

Virgil Oniț,
secretariu.

*) Expediția francată se va face pe spelele societății. Eventuala tacă de recomandare P. T. domni abonenți sunt rugăți a o solvi deosebit.

Loterie

Sâmbătă în 14 Ianuarie 1888.

Buda: 81 12 54 86 11

Nr. 16/1888.

[1767] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de notariu comunal în comuna mare **Porcesci**, se scrie concurs cu termen până la **29 Ianuarie a. c.**

Venitele sunt: 400 fl. v. a. salariu anual; — 6 stângini lemne. Cuartir natural și tacsele prescrise dela partide pentru lucrările private.

Reflectanții calificați au a-și ascerne cererile lor până la **29 Ianuarie a. c.** la sub-semnatul.

Sibiu, în 14 Ianuarie, 1888.

proto-pretorul
Fabrițius.

Nr. 130.

[1764] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea vacantei parohiei de clasa a III-a din comuna **Călățele**, protopresbiteratul Clușului, se scrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sunt:

1. Porțiunea canonică 40 jugere, arător, fâneață, pășune și pădure, à fl. 3 juger fl. 120.—

2. Venitul stolar dela 140 familii fl. 39.40

3. Dela 94 familii bir și clacă fl. 89.30
4. Jertfă anuală fl. 90.—
5. Venitul anual după sesia bisericeii din pădurea comunală (anticu) fl. 15.—
6. Contribuția erarială după sesia bis. porția canonică solvită din partea episcopiei fl. 18.—
7. Folosirea casei parohiale cu grădină și supra edificatele economice, precum și alte prestațiuni sigure fl. 30.—

Toate aceste venituri compute după calculul mediu alor 5 ani din urmă dau un venit sigur anual de fl. 401.70

Doritorii de a concurge la această parohie sunt poștiți a-și așterne petițiunile lor la subscrisul oficiu protopresbiteral, fiind instruite conform regulamentului pentru parohii.

Oficiul protopresbiteral rom. gr. or. al Clușului în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Cluș, 27 Novembre, 1887;

Vasiliu Roșescu, protopresbiter.

Nr. 996.

[1769] 1—3

EDICT.

Bucur Surdu din Tohanul nou, carele a părăsit cu necredință de trei

ani pe legitima sa soție, **Maria Ioan Șerban**, fără a se sci ubicațiunea lui, este prin această citat, ca în termen de 6 luni dela prima publicare a acestui edict, să se prezenteze înaintea acestui oficiu, căci la din contră procesul divorțial inteuat de soția sa se va pertracta și decide și în absența lui.

Zernesci, 20 Novembre, 1887.

Oficiul protopresbiteral al Branului.

Traian Mețian,
protopresbiter.

Nr. 999.

[1768] 1—3

EDICT.

Iacob Micu gr. or. din Vlădeni, carele de 14 ani a părăsit cu necredință pe legitima lui soție: **Dina Pavel Podariu**, pribegind în lume fără a se sci locul ubicațiunei lui, — se citează prin această, ca în termen de 6 luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze la subscrisul oficiu, căci la din contră procesul divorțial incaminat de soția sa se va pertracta și decide și în absența lui.

Zernesci, 21 Novembre, 1887.

Oficiul protopresbiteral al tractului Branului.

Traian Mețian,
protopresbiter.

6095 szám 1887 polg.

[1766] 2 3

Hirdetmény.

Az Oláh-karácsonfalvi tagosítási ügyben az előmunkálatok megkezdésére u. m. képviselőlet rendezése, rendezés választás, és a költségeloirányzat elkészítése végett a határnapot **1888-évi január hó 30-ára d. e. 10 órára tűzöm ki**, Oláh-karácsonfalvára, a községi iroda helyiségébe, a melyhez összes érdekelteket hirdetményileg azon figyelmeztetéssel hívom meg miszerint egyik vagy másik meg nem jelenése a tárgyalás folyamát megakadályozni nem fogná.

Erzsébetváros, 1887 december 16. Az erzsébetvárosi kir. törvényszék kiküldött bírāja.

Kelemen,
eljáró író.

6119/1887 számhoz polg.

[1762] 3—3

Hirdetmény.

A bürkösi tagosítási ügyben az előmunkálatok megkezdésére u. m. képviselőlet rendezése, mérnök választás és a költség eloirányzat elkészítése végett a határnapot **1888 január 23-án d. e. 9 órára** tűzöm ki, Bürkösre a községi iroda helyiségébe, a melyhez összes érdekelteket hirdetményileg azon figyelmeztetéssel hívom meg, miszerint egyik vagy másik meg nem jelenése a tárgyalás folyamát megakadályozni nem fogná.

Erzsébetváros, 1887 december 23-án.

A kir. törvényszék kiküldött bírāja.

Kelemen,

Se deschide abonament pe anul 1888

la

„**Amicul Familiei.**“ Diariu beletristic și enciclopedic-literariu — cu ilustrațiuni. — Cursul XII. — Apare în 1 și 15 zi a luni în numeri câte de 2—3 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articlii sociali, poesie, romane, schițe, piese teatrale ș. a. — mai departe tratează cestiuni literare și științifice cu reflecțiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a românilor de pretutindene, precum și a celorlalte poporațiuni din patriă, și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grigile vieții; și peste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familiă o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei, platibili și în bilete de bancă ori marce postale.

„**Prețul Român.**“ Diariu bisericec, scolar și literariu — cu ilustrațiuni. — Cursul XIV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½—3½ coale; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articlii din sfera tuturor sciințelor teologice și între aceștiia multe de predice pre Dumineci, sârbători și diverse ocațiuni, mai ales funebrale, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literari; și în urmă tot soiul de amănunte și sciri cu preferința celor din sfera bisericească, scolară și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei, platibili și în bilete de bancă ori marce postale.

— **Colectanții primesc gratis tot al patrulea exemplariu.** —

— **Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere** —

➔ **A se adresa la „Cancelaria Negruțiu“ în Gherla — Sz.-Ujvár. — Transilvania.** ➔

Tot de aici se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Apologie. Discursiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, înverderite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere înverderită și aprețiată de Dr. Gregoriu Silași. (Op. complet). Broșura I. II și III. Prețul broș. I. II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl.

Cuvântări bisericești la toate sârbătorile de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 26 coale. Acest op de cuvântări bisericești întrece toate opurile de acest soi aparute până acum — având și o notiță istorică la fie-care sârbătoare, care arată timpul introducerii; fazele prin cari a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sârbătoare. Prețul e 2 fl.

Barbu cobzariul. Novelă originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Poterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 20 cr.

Idealul perdut. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novelă originală. — Continuarea novelei: „Idealul perdut“ — de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 15 cr.

Fântâna dorului. Novelă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul sichastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novelă de Maria Schvartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novelă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunei. După Ernest Le-gouvé. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șuluț. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicora, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buțesciu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr.

Trandafiri și violele, poesii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I. II. III. IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete din economie, industrie, comerț și chemie. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele populare de T. Roșu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), a învățătorilor și a altor bărbaiți de scoală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Prețul unui exemplariu cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. În literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op, întogmit după lipsele scoalelor noastre în măsura în care este acesta, pentru aceea îl și recomandăm mai ales directorilor și învățătorilor ca e-lor în prima linie interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la români de D. V. Gr. Borgovan. Prețul 15 cr.

Manual de gramatica limbii române pentru scoalele populare în trei cursuri de Maxim Pop profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manual aprobat prin Ministeriul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nr. 13193. — Prețul 30 cr.

Gramatica limbii române lucrată pe base sintactice de Ioan Butean, prof. gimn. Un volum de preste 30 coale. Prețul 2 fl.

Manual de stilistică de Ioan F. Negruțiu, profesor. Op aprobat și din partea ministeriului de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 16 Decembrie 1885 Nr. 48518. Partea practică foarte bogată a acestui op — cuprindând compozițiuni de tot soiul de acte obveniente în referințele vieții sociale — se poate întrebuința cu mult folos de cătră preoți, învățători și alți cărturari români. Prețul 1 fl. 10 cr.

Nu me uita. Colectiune de versuri funebrale, urmate de iertățiuni, epitafe ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării în scoala populară pentru învățători și preparandii. Broș. I. scrisă de Gavril Trif, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cele mai eftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritariul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericești foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplariu broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr. 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritariu sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericești — frumos ilustrată, pentru pruncii scolari de ambe secsele. Prețul unui exemplariu broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii scolari de ambe secsele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplariu e 10 cr.; 50 = 3 fl.; 100 = 5 fl.

Visul Prea sânteii Vergure Maria a Născătoarei de D-șeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui exemplariu spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Epistola D. N. Iisus Christos. Prețul unui exemplariu legat și spedit franco e 15 cr.

[1765] 2—50